

Omhu, der fra Administrationens Side nu vises for at gjøre dette Forhold saa godt som muligt, er der langt fra den Lidelse ved at komme ind under det offentlige Fattigvæsen, som de Herrer synes at antage. Derfor man vil gjøre sig bekendt med de Spisereglementer, der fra Administrationens Side ere udarbejdede for Bespisningen paa Fattiggårdene, vil man se, at den er saarigelig, at jeg vil ikke sige enhver, men dog mangen en Huabond ikke giver sit Lyende saarigelig Koft. Derfor skulde man ikke tale paa den Maade, som man gjør, om, at det er en absolut Ulykke at komme til at nyde Godt af det offentlige Fattigvæsen. Naar Understøttelsen modtages, uden at det kan siges at være den Bekommes egen Skyld, er der ingen Stam i at modtage en saadan Understøttelse, det kan man meget godt være bekendt overfor sine Medborgere. Nu vil man jo imidlertid gjøre gjældende, at det er Noget, som man af al Magt maa forhindre, at værdige Trængende komme til at nyde Godt af det offentlige Fattigvæsen. For at dette skulde være rigtigt, maatte det offentlige Fattigvæsen have en helt anden Karakter, end det virkelig har. Der faldt et Ord fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Busk), der sigte ud paa, at parlamentariske Kraftprøver vare Noget, som man ikke skulde besfatte sig med. Deri giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret, det er virkelig Noget, som man ikke skal indlade sig paa, det skal man ikke bruge den lovgivende Virksomhed til at øve sig i. Derfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) var tilstede, vilde jeg endnu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det som han fandt saa forargeligt i mine Udtalelser, som jo slet ikke var rettet mod Lovforlaget eller mod Lovforlagets Tendens, men alene var en Retorsion lige overfor Ytringer fra det ærede Medlem for Vejle Amts 3die Valgkreds, som det ærede Medlem nu har gjentaget omtrent, saaledes, som jeg opfatte dem første Gang, nemlig saaledes, at, derfor hans Bestræbelser ikke bleve gennemførte, kunde der blive Fare for selve Friheden og den hele Samfundsordning. At dette var hans Mening, tror jeg er konstateret ved, hvad han nu har sagt. Disse ubetydelige 25 Ore, som her er Tale om, ville efter en løselig Beregning, og derfor som man tænker sig Lovforlaget anvendt overalt, komme til at andrage en halv Million Kr. aarlig. Vi ere vel nok nu i Danmark 2 Millioner Mennesker, og derfor altsaa Statskassen skulde udrede 25 Ore for hvert Individ, vilde det netop blive denne Sum. Det er ikke just nogen Bagatel. Man maa jo antage, at kommer Sagen først i Gang, og den ene Kommune benytter sig af Loven, skal den anden Kommune nok sørge for at komme med; thi hvorfor skulde den ene Kommune ikke trække lige saa meget paa Statskassen som den anden? Men paa denne Maade bliver det

alligevel tilfidsi Skatteyderne, der betale disse 25 Ore. Der bliver blot gjort en Vandring med dem ind i Statskassen og saa tilbage til Kommunerne igjen. Det er det Hele. Jeg vil nu til Slutning blot tillade mig en lille personlig, ustyldig Bemærkning. Det er nemlig forekommet mig ved denne Leilighed, som det ogsaa undertiden er forekommet mig ved andre Leiligheder, at der er en Stemning tilstede hos en vis Del af Salen, som af og til trænger til at give sig Ud. Derfor som det kan være en Vindring for de Herrer at give denne Stemning Luft ligeoverfor mig, gener Dem da ikke, jeg er til Tjeneste.

Jungerslev: Jeg finder mig blot i den Skyldighed at maatte sige til det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (Sørgensen) her foran, at han befinder sig i en stor Vildfarelse, naar han tror, at jeg er i daarlig Humør; nei, der skal mere til at bringe mig i daarligt Humør end det ærede Medlems Udtalelser. Gud ske Lov, ellers vilde jeg oftere være i daarligt Humør, end jeg er. Det er imidlertid ikke det Bæsteligste, der er imellem os; men saa siger det ærede Medlem, at man ikke skal stille sig saaledes, at man ikke vil underrette Folk, førend det ere 40,000 Mennesker, der er nervet af Dø af Hunger. Det er en mærkelig Misforstaaelse af det ærede Medlem. Her er kun Tale om ekstraordinær Understøttelse. Forsøgelsen af de Trængende er virkelig en Kommunesag, og det er kun ekstraordinært, at man skal komme til Staten derom, saa det ærede Medlem er virkelig i den allerførste Vildfarelse, naar han taler om Omsorgen efter denne Lov som det Principale og som det, det kommer an paa, medens han ignorerer den kommunale Forsørgelse. Nei, det er Kommunerne, der kommer først, og det er kun ekstraordinært, at Staten skal træde til. Jeg tiltræder iøvrigt den Mening, som det ærede Medlem for Sønder Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) udtalte, at hvis der var ekstraordinære Forhold, saa skulde man ogsaa træffe ekstraordinære Forholdsregler, men jeg betvivler det Berettigede i at lade Staten træde til paa den Maade, som de Herrer nu have forelsket sig i. Jeg tror, det er en farlig Veie at komme ind paa, og jeg tror, at man ogsaa ifjor, ikke blot fra den Side, som jeg tilhører, men ogsaa fra andre Sider, indgik, at det var et farligt Princip. Jeg maa give det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Andersen) Ret i hans Hovedbetragtning. Vrede Medlemmer kunne tale om hans Sindstemning, og hvad de ville; men hvad var det, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds havde ligeoverfor de Herrer? Han bemærkede ganske i Almindelighed, at det var bedre at sørge for at give de Bekommede Arbejde end at give dem Almisse, og det tror jeg ganske sikkert, han har Ret i.